

Den Maradona som medierna inte vill prata om

Den Diego Maradona som svenska medier begravde redan före hans död, och fortfarande förtiger

Så här på nyårsdagen väljer vi att publicera en lite annorlunda artikel. Denna tar upp en sida av den nyligen avlidene, store Maradona som medierna förtiger; Maradona som stod på de fattigas sida, som tog klar ställning i kontroversiella frågor. Och som hamnade rätt!

Cristiano Ronaldo skrev efter Maradonas bortgång att han aldrig ska glömmas. Ändå var det precis det som SVT:s rapport om hans död till stor del gick ut på. Hans politiska ställningstaganden suddades ut helt. I Sverige ska Diego minnas som fotbollsspelare, fuskare och knarkare. Inget annat. I Latinamerika är det annorlunda. För att i någon mån motverka den svenska statligt subventionerade högerpropagandan och karaktärs mordet på spelaren alla säger sig älska har vi översatt en text som behandlar hans politiska liv och sätter det idrottsliga i dess politiska kontext. Texten är något nedkortad.

Maradona: the Bolivarian Soccer Genius

Världens kämpande människor har förlorat en ödmjuk legend. Diego Armando Maradona blev 60 år. Den kanske bästa fotbollsspelaren som någonsin beträtt planerna kombinerade oöverträffade förmågor inom sin sport med en orubblig frispråkighet mot förtryck. Ingen annan idrottspersonlighets offentliga uttalanden har i samma grad fångat förändringens vindar över Latinamerika.

Hyllningarna världen över visar på Maradonas nära solidaritet med de största progressiva ledarna i den folkliga vänstervåg som svept över Latinamerika. Maradona satte sitt kändisskap, sitt inflytande och sina skickliga ben i den Bolivarianska revolutionens tjänst. Han omfamnade folken i Kuba, Venezuela, Brasilien, Bolivia, Nicaragua, Argentina med flera, genom att utveckla en djup vänskap med Fidel, Raúl, Lula, Evo, Hugo, Nicolás, Daniel, makarna Kirchner, med många fler. Maradona var för Sydamerika vad Muhammed Ali var för de svarta i USA.

Han föddes i Lanús och växte upp i det fattiga samhället Villa Fiorito i Buenos Aires utkant. ?Guldpojken? (pide de oro) talang gav honom i ung ålder miljondollarkontrakt, först i hans hemland och sedan i Barcelona och Napoli. Inte ovan vid kontroverser visade ?fotbollsguden? ingen vördnad inför eliter och var trotsig in i märgen. När en spansk spelare ropade rasistiska tillmälen mot honom på grund av hans indianska ursprung skallade Maradona honom, vilket ledde till ett slagsmål inför hundratusen åskådare ? inklusive kung Juan Carlos ? på läktarna och med halva Spanien som tv-tittare.

Maradona, som då var 22 år, radikaliserades 1982 genom Englands angrepp på hans hemland i Falklandskriget, känt i Latinamerika som ?la guerra de las Malvinas? och ?la Guerra del Atlántico Sur?. Kriget orsakade omfattande skador, med hundratals döda på bägge sidor och med många veteraner som begick självmord i årtal efter. Reagans USA hävdade att de var ?medlare? men USA stod lojala med deras koloniala lillebror, som då leddes av den ultrakonservativa Margaret Thatcher.

Det var bakgrunden till kraftmätningen i 1986 års semifinal mellan de två länderna, som då saknade diplomatiska förbindelser, vid VM i Mexico City. Argentina var Sydamerika och Sydamerika var Argentina.

Under denna ödesmatch gjorde Maradona sitt berömda mål där slowmotion-bilderna visade på hur han regelvidrigt använde handen för att styra bollen i engelsmännens nät. När det engelska laget anklagade honom för att fuska vid presskonferensen svarade han att "sería la Mano de Dios" "det måste varit Guds hand. Det andra målet var ett mirakel i mänsklig atletisk skicklighet. Maradona gjorde en full rusning från den argentinska planhalvan, långt från den engelske målvakten, och gjorde en öppen gata i ett minfält av engelska försvarare för att sedan göra det som gått till historien som "århundradets mål".

Dessa händelser avgjorde Diegos öde att bli en folkhjärte i kampen mot kolonialismen. Att besegra England i Latinamerika innebar att ta hämnd på den invaderande fienden. Fotbollsfältet var en förlängning av slagfältet. De arroganta engelsmännen kastades ut. Det var det symboliska återtagandet av Argentinas och Sydamerikas värdighet.

Den kubanska poeten och ledaren José Martí skrev att "hemlandet är mänskligheten". Relationen Maradona etablerade med Kuba var det fulla uttrycket för dessa ord. År 2000 reste den överviktige och nedgångne Maradona till Kuba för behandling av sitt drogproblem. Fidel Castro besökte honom i hans mörkaste stunder och hjälpte till att ta hand om honom. Den kubanske presidenten tog av sin militärjacka och gav den till patienten. Maradona sa att han beundrade Fidel för att han var "genuin och brydde sig om mänskliga problem som andra sveper åt sidan". Den utslagne, jordens fördömde, blev inte avvisad i Havanna. Han accepterades, behandlades som en människa med värdighet och älskades. Återhämtningen var ytterligare en ingång in i vågen av motstånd som svepte över Latinamerika.

Samma år nekade Japan honom inträde på grund av landets strikta lagar som stänger ute alla som har en historia med droger. Men idag hyllas han likväl av såväl tidigare som nuvarande japanska fotbollsspelare.

Argentinarerna var stolta deltagare i den resning för Latinamerikas oberoende som inleddes den 6:e december 1998 med Hugo Chavez valseger i Venezuela.

År 2005 mottog Frente Amplio Tabaré Vázquez George Bush i Uruguay, vilket sågs som förräderi mot hans parti och region. Bush drev frågan om ett så kallat "frihandelsavtal" med Latinamerika "FTAA". "Frihandel" för Maradona och miljoner av Latinamerikaner innebär friheten för USA och transnationella företag att sträcka sina tentakler ännu mer över kontinenten.

Ben Norton
@BenjaminNorton

...

Tragic news. Legendary Argentine football/soccer player Diego Maradona has died at age 60.

Maradona was a revolutionary and committed anti-imperialist.

He was a friend of Castro and Hugo Chávez (with tattoos of Fidel and Che), and a champion of the poor and oppressed.

5:58 PM · Nov 25, 2020

Den bolivarianska revolutionen avancerade över Latinamerika och hade precis gjort sig av med Argentinas utlandsskuld. Hugo Chávez reste till Argentina för att utmana USA-ledarens 'frihandels'-agenda. Floden La Plata delade de två länderna och de två sidorna. I denna historiska situation hade Chávez Diego vid sin sida, klädd i en 'Stop Bush' t-shirt. Diego skänkte trovärdighet till Evo Morales ord om att 'imperiet står med högern, fotbollen står med vänstern'.

Mainstreammedia minns också fotbollsgiganten men drar sig undan från hans politiska engagemang. Andra anklagar Maradona för att vara 'anti-amerikan'. Likt de politiska ledare han beundrade så var inte Maradona negativ till folket i USA, utan till makteliten som trodde de var världens sheriffer. (Han var en beundrare 'och hyllades efter sin bortgång' av såväl basketikonen Michael Jordan som boxaren Mike Tyson. Tyson och Maradona blev båda världsmästare 1986. Övers. anm.).

Under den Latinamerikanska vänstervågen var Maradona en ständig gäst i TV och på manifestationer med Luiz Inácio Lula da Silva, Daniel Ortega, José 'Pepe' Mujica och andra anti-imperialistiska ledare på kontinenten. Hans tatueringar med Che Guevara och Fidel Castro visade vad han tyckte in på bara skinnet. Tillsammans med den legendariske sportkommentatorn Víctor Hugo Morales kombinerade hans program 'De Zurda' på TeleSUR humor, sportanalyser och progressiva politiska kommentarer. Förra året, i samband med en seger som tränare, deklarerade han att 'jag vill tillägna denna seger Nicolás Maduro och alla lidande venezuelaner. Dessa Yankees, världens sheriffer, tänker att bara för att de har världens största bomb så kan de köra med oss. Men nej, inte oss?'

De som hade äran att träffa Diego minns honom som en folkets man som alltid var nåbar. Trots att han hade sina personliga strider vacklade han aldrig i sitt engagemang för att stärka de fattigas röster och att försvara underdogs.

På dagen fyra år efter Fidel Castros bortgång förenades Diego Armando Maradona för alltid med sin läromästare.

Danny Shaw, William Camacaro. Council on Hemispheric Affairs
Tidigare publicerad i [eFolket 201128](#)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg **40 54 11 – 0**

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap
(150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande)
– samma swish/pg som ovan